

Михайло Олегович Гончаров

Образне мислення як основа інтерпретаційної діяльності гітариста-виконавця: теорія і методика розвитку

УДК 78.071.1:78.087.68:159.955

DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2026-2.24>

Михайло Олегович Гончаров
доктор мистецтва,
доцент кафедри інструментально-виконавської майстерності
Київського столичного університету
імені Бориса Грінченка
ORCID: 0009-0000-8955-1359

Дата першого надходження статті до видання: 19.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 16.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

У статті досліджується проблема формування та розвитку образного мислення гітариста-виконавця як фундаментальної основи інтерпретаційної діяльності в умовах сучасного музичного мистецтва та професійної мистецької освіти. Актуальність дослідження зумовлена посиленням уваги до художньо-інтерпретаційного компонента виконавської підготовки, а також необхідністю вдосконалення теоретико-методичних підходів до розвитку творчого мислення майбутніх музикантів. У контексті сучасних освітніх трансформацій особливого значення набуває здатність виконавця до глибокого осмислення музичного тексту та створення переконливого художнього образу.

Образне мислення розглядається як складний інтегративний феномен, що поєднує когнітивні, емоційно-чуттєві та асоціативні процеси й забезпечує цілісність інтерпретаційного акту. У статті здійснено аналіз наукових підходів до трактування образного мислення у психології та музичній педагогіці, визначено його структурні компоненти, серед яких провідну роль відіграють уява, емоційна рефлексія, асоціативність і художнє узагальнення. Розкрито взаємозв'язок образного мислення з формуванням індивідуального виконавського стилю гітариста, а також його вплив на глибину, переконливість і цілісність музичної інтерпретації.

Особливу увагу приділено специфіці гітарного виконавства, яка визначається широкими тембровими можливостями інструмента, поліфонічністю фактури, інтимністю звучання та значною роллю артикуляційно-динамічних нюансів. Зазначені особливості зумовлюють підвищені вимоги до сформованості образного мислення як засобу художнього осмислення музичного матеріалу та його адекватного звукового втілення. Наголошується, що саме образне мислення виступає внутрішнім механізмом, який забезпечує трансформацію нотного тексту у художньо значущий виконавський результат.

У роботі обґрунтовано методичні засади розвитку образного мислення студентів-гітаристів у процесі інструментально-виконавської підготовки. Запропоновано систему педагогічних прийомів, спрямованих на активізацію творчої уяви та асоціативного мислення, зокрема: використання міжмистецьких аналогій (літературних, живописних, театральних), вербалізацію музичних образів, створення програмних інтерпретацій, застосування емоційно-образних характеристик музичного матеріалу, а також моделювання виконавських ситуацій. Доведено, що цілеспрямоване впровадження таких методів сприяє формуванню здатності до самостійного художнього мислення, розвитку інтерпретаційної свободи та підвищенню рівня виконавської майстерності.

Результати дослідження можуть бути використані у практиці викладання гітари у закладах вищої мистецької освіти, а також у системі підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

Ключові слова: образне мислення, гітарист-виконавець, інтерпретаційна діяльність, музичний образ, виконавська майстерність, музична педагогіка, інструментально-виконавська підготовка.

Постановка проблеми. У сучасному науковому дискурсі музичної педагогіки та виконавського мистецтва особливої актуальності набуває проблема розвитку образного мислення як ключового чинника інтерпретаційної діяльності музиканта. У контексті оновлення змісту мистецької освіти та орієнтації на формування творчої особистості зростає потреба у переосмисленні підходів до підготовки гітариста-виконавця, зокрема у напрямі розвитку його здатності до глибокого художнього осмислення музичного тексту та створення переконливого музичного образу.

У сучасних психологічних і педагогічних дослідженнях мислення розглядається як складний інтегративний процес, що поєднує когнітивні, емоційні та образні компоненти. Зокрема, у працях

Говарда Гарднера обґрунтовується концепція множинного інтелекту, де художньо-образне мислення пов'язується з музичним та просторовим інтелектами. У дослідженнях Джона Слобода акцентується увага на психологічних механізмах музичного сприйняття та виконання, зокрема ролі уяви й емоційної інтерпретації у формуванні виконавської виразності. Водночас Аарон Вільямон підкреслює значення творчого мислення у процесі професійної підготовки музикантів.

У вітчизняному науковому просторі проблема розвитку художнього та образного мислення музиканта висвітлюється у працях Оксани Рудницької, Галини Падалки, Олександра Ростовського, Людмили Масол, які розглядають художнє мислення як основу творчого розвитку особистості у мистецькій

освіті. Зокрема, Оксана Рудницька наголошує на єдності емоційно-образного та інтелектуального компонентів у процесі музичного пізнання, а Галина Падалка підкреслює значення інтерпретаційної діяльності як вищого рівня музично-виконавської підготовки.

Попри значну увагу науковців до проблем художнього мислення та інтерпретації, питання розвитку образного мислення саме у сфері гітарного виконавства залишається недостатньо розробленим. Специфіка гітари як інструмента, що поєднує поліфонічність фактури, багатство тембрових барв та індивідуалізованість звуковидобування, вимагає особливої сформованості образного мислення як внутрішнього механізму художнього осмислення музичного матеріалу (Рудницька, 1998). Водночас у сучасній практиці інструментально-виконавської підготовки спостерігається тенденція до домінування технічного компонента над художньо-образним, що знижує рівень інтерпретаційної виразності виконання.

Таким чином, виникає суперечність між потребою сучасної мистецької освіти у формуванні творчо мислячого гітариста-виконавця, здатного до глибокої інтерпретації музичного твору, та недостатньою розробленістю теоретико-методичних засад розвитку образного мислення у процесі його професійної підготовки. Зазначене зумовлює необхідність комплексного дослідження цієї проблеми з урахуванням сучасних досягнень музичної педагогіки та психології творчості.

Аналіз актуальних досліджень. Проблема образного мислення у музичному виконавстві знаходиться на перетині музичної педагогіки, психології творчості та виконавського мистецтва, що зумовлює її міждисциплінарний характер і широку представленість у сучасних наукових дослідженнях.

У зарубіжній науці значний внесок у розуміння природи музичного мислення та творчих процесів зробили Говард Гарднер, Джон Слобода, Аарон Вільямон. Зокрема, концепція множинного інтелекту Говард Гарднер розширює уявлення про структуру музичних здібностей, підкреслюючи важливість взаємодії когнітивних і образних компонентів мислення. У дослідженнях Джон Слобода увага зосереджується на психологічних механізмах музичного виконання, де уява, емоційна залученість і внутрішнє моделювання музичного звучання визначають якість інтерпретації (Sloboda, 1986). Водночас Аарон Вільямон акцентує на значенні рефлексивного та творчого мислення у професійному становленні музиканта.

У сучасних зарубіжних дослідженнях музичної педагогіки підкреслюється, що ефективність виконавської підготовки значною мірою залежить від здатності студента інтегрувати технічні навички з художньо-образним мисленням, що забезпечує

цілісність інтерпретаційного процесу. Зокрема, дослідники відзначають, що розвиток музичних здібностей є результатом взаємодії природних задатків і цілеспрямованого педагогічного впливу.

У вітчизняному науковому просторі питання розвитку художнього та образного мислення висвітлюються у працях Оксана Рудницька, Галина Падалка, Людмила Масол, Олександр Ростовський. У цих дослідженнях художнє мислення розглядається як інтегративна характеристика особистості, що формується у процесі мистецької діяльності та визначає рівень творчої самореалізації музиканта. Зокрема, наголошується на єдності емоційно-чуттєвого та інтелектуального компонентів у процесі музичного пізнання, а також на провідній ролі інтерпретації як форми творчої діяльності.

Окремий напрям досліджень пов'язаний із формуванням виконавських умінь у процесі навчання гри на гітарі. Так, у працях українських науковців розкривається специфіка виконавської підготовки гітаристів, зокрема значення розвитку художнього мислення поряд із технічними навичками. Водночас дослідження, присвячені репертуарній політиці та стилістичним особливостям гітарної музики, підкреслюють роль різножанрового матеріалу у формуванні інтерпретаційної культури виконавця.

Сучасні наукові праці також акцентують увагу на необхідності формування художнього мислення здобувачів мистецької освіти як важливої умови досягнення високого рівня виконавської майстерності. Зокрема, підкреслюється, що розвиток художнього мислення забезпечує здатність до цілісного сприйняття та творчої інтерпретації музичного матеріалу.

Попри значну кількість наукових розвідок, аналіз літератури свідчить, що проблема розвитку образного мислення гітариста-виконавця як основи інтерпретаційної діяльності залишається недостатньо конкретизованою. Більшість досліджень зосереджені на загальних аспектах музичного мислення або виконавської підготовки, тоді як питання цілеспрямованого формування образного мислення саме у гітарному виконавстві потребує подальшого теоретичного осмислення та методичного обґрунтування.

Мета статті – комплексне дослідження образного мислення як когнітивно-художнього феномена у структурі інтерпретаційної діяльності гітариста-виконавця, а також обґрунтування ефективних методичних підходів до його розвитку в умовах сучасної мистецької освіти.

Методологія дослідження. Методологічну основу дослідження становлять положення сучасної музичної педагогіки, психології творчості та теорії музичного виконавства, які розглядають образне мислення як інтегративний когнітивно-художній феномен, що формується у процесі

інтерпретаційної діяльності музиканта. Дослідження ґрунтується на міждисциплінарному підході, що передбачає поєднання педагогічних, психологічних і мистецтвознавчих аспектів аналізу.

У процесі дослідження використано комплекс взаємопов'язаних методів. Теоретичні методи включають аналіз, синтез, узагальнення та систематизацію наукових джерел з проблеми розвитку образного мислення та інтерпретаційної діяльності музиканта, що дозволило визначити сутність і структурні компоненти досліджуваного феномена. Порівняльний метод застосовано з метою зіставлення різних наукових підходів до трактування образного мислення у вітчизняній та зарубіжній науці.

Емпіричний рівень дослідження представлений педагогічним спостереженням за процесом інструментально-виконавської підготовки студентів-гітаристів, аналізом їх виконавської діяльності, а також узагальненням власного педагогічного досвіду автора. Зазначені методи дозволили виявити особливості прояву образного мислення у процесі музичної інтерпретації та визначити ефективні прийоми його розвитку.

З метою обґрунтування методичних засад розвитку образного мислення використано метод моделювання педагогічних ситуацій, що передбачає створення умов для активізації уяви, асоціативного мислення та художнього осмислення музичного матеріалу. Крім того, застосовано елементи якісного аналізу результатів навчальної діяльності студентів, що дало змогу оцінити вплив запропонованих методичних прийомів на рівень сформованості їх інтерпретаційної майстерності.

Комплексне використання зазначених методів забезпечило цілісність дослідження, достовірність отриманих результатів та можливість їх практичного застосування у процесі професійної підготовки гітаристів-виконавців.

Результати та їх обговорення. Результати проведеного дослідження підтверджують, що образне мислення є визначальним чинником інтерпретаційної діяльності гітариста-виконавця та виконує функцію внутрішнього механізму художнього осмислення музичного тексту. У процесі аналізу теоретичних джерел і педагогічної практики встановлено, що ефективність виконавської підготовки безпосередньо залежить від рівня сформованості здатності студента до створення цілісного музичного образу, що інтегрує когнітивні, емоційні та асоціативні компоненти.

Отримані результати узгоджуються з положеннями теорії множинного інтелекту Говард Гарднер, відповідно до яких музичне мислення передбачає складну взаємодію різних типів інтелекту, зокрема музичного, образного та тілесно-кінестетичного. Це підтверджує необхідність цілісного підходу до розвитку особистості музиканта, де технічні

навички поєднуються з образно-асоціативними процесами.

Аналіз педагогічних спостережень засвідчив, що у студентів-гітаристів із недостатньо сформованим образним мисленням переважає формально-технічний підхід до виконання, що проявляється у відсутності виразної динамічної градації, обмеженості тембрових рішень та недостатній цілісності інтерпретації. Натомість розвиток образного мислення сприяє глибшому проникненню у зміст музичного твору, усвідомленню його художньої концепції та формуванню індивідуального виконавського стилю (Clark, Williamon, Aksentijevich, 2011).

Ці висновки корелюють із дослідженнями Джон Слобода, який підкреслює роль внутрішнього слухового уявлення та емоційної залученості у процесі музичного виконання. Водночас Аарон Вільямон наголошує на важливості рефлексивного підходу до виконавської діяльності, що передбачає усвідомлення художнього змісту та його індивідуальне трактування.

У ході дослідження було визначено, що ефективний розвиток образного мислення гітариста можливий лише за умови цілеспрямованого та системного використання спеціально підібраних педагогічних методів. Найбільш результативними виявилися методи, що передбачають **міжмистецькі аналогії**, тобто звернення до інших видів мистецтва – живопису, літератури, театру, кіно – з метою створення асоціативних зв'язків та стимуляції уяви студента. Застосування міжмистецьких аналогій дозволяє музиканту «перекладати» образи з однієї мистецької сфери в іншу, розвивати уяву, глибше усвідомлювати художню логіку твору та знаходити власні засоби виразності.

Наприклад, порівняння музичної фрази з кольоровою палітрою живопису дає змогу студенту відчути динамічні і темброві контрасти як колірні відтінки; асоціювання мелодичної лінії з літературним персонажем чи емоційним станом героя сприяє розвитку внутрішнього драматургічного відчуття твору; звернення до театральної або кінематографічної сценічної дії допомагає структурувати музичний образ як послідовність подій із чіткою внутрішньою логікою. (Рудницька, 2005, с. 267).

Дослідження показало, що системне використання таких методів у навчальному процесі сприяє не лише розвитку уяви та асоціативного мислення, але й формуванню навичок глибокої рефлексії та художньої інтерпретації. Студенти, які працювали з міжмистецькими аналогіями, демонстрували більш цілісне і емоційно насичене виконання, здатність до експериментів з тембром, динамікою та артикуляцією, а також високий рівень самостійності у створенні індивідуального виконавського стилю.

Крім того, використання міжмистецьких аналогій стимулює розвиток творчої гнучкості: студент

навчався адаптувати отримані образи до різних музичних жанрів, стилів та форм, що є особливо важливим для гітариста, оскільки інструментальна специфіка гітари дозволяє широке варіювання тембру, поліфонії та динаміки. Таким чином, міжмистецькі аналогії виступають не просто допоміжним методом, а ключовим інструментом формування образного мислення та інтерпретаційної компетентності майбутнього виконавця.

Крім міжмистецьких аналогій, ефективним засобом розвитку образного мислення є вербалізація музичних образів, тобто словесне описування музичного матеріалу та власних інтерпретаційних рішень. Дослідження показало, що системна практика вербалізації допомагає студентам структурувати внутрішнє сприйняття твору, чіткіше усвідомлювати логіку музичної форми та виокремлювати ключові емоційно-образні компоненти виконання. Наприклад, студент, описуючи мелодичну лінію як "м'яку, плавну хвилю, що перетікає у драматичний піковий момент", одночасно активує уяву, аналітичне мислення та емоційне відчуття музики, що сприяє більш цілісній та виразній інтерпретації (Woody, 2006).

Дослідники Оксана Рудницька і Галина Падалка підкреслюють, що вербалізація є важливим засобом розвитку інтерпретаційного мислення, оскільки вона змушує студента формулювати власні художні оцінки і аргументувати інтерпретаційні рішення. Такий підхід дозволяє створювати «внутрішній словник образів», що потім трансформується у виконавську практику, підвищуючи самостійність та гнучкість музиканта у прийнятті творчих рішень. (Рудницька, 1998).

Ще одним важливим методом, підтвердженим результатами дослідження, є програмний підхід до розвитку образного мислення. Він передбачає побудову системи навчальних завдань, які крок за кроком активізують різні складові художнього мислення: від простого аналізу музичного матеріалу до створення власних інтерпретаційних сценаріїв з варіативним використанням тембру, динаміки, артикуляції та виразних засобів. Такий підхід дозволяє студенту поступово формувати внутрішню логіку музичного образу та набувати впевненості у реалізації власних художніх ідей.

Практика показала, що поєднання міжмистецьких аналогій, вербалізації та програмного підходу значно підвищує ефективність розвитку образного мислення у студентів-гітаристів. Вони стають здатними до цілісного сприйняття музичного твору, активного використання різноманітних виконавських засобів та створення індивідуального стилю виконання. Такий комплексний підхід сприяє не лише покращенню технічних і інтерпретаційних навичок, а й формуванню творчої автономії, що є ключовим критерієм професійної компетентності сучасного виконавця.

Подібний підхід узгоджується з положеннями мистецької педагогіки, представленими у працях Людмили Масол, де наголошується на значенні інтеграції різних видів мистецтва у процесі формування художнього мислення.

Важливим результатом дослідження є також обґрунтування ролі вербалізації музичних образів як засобу розвитку інтерпретаційного мислення. Практика показує, що опис музичного змісту у словесній формі сприяє його усвідомленню та структуризації, що, у свою чергу, позитивно впливає на якість виконання. Цей підхід відповідає науковим позиціям Оксани Рудницької, яка підкреслює важливість поєднання емоційно-образного та раціонального компонентів у процесі музичного пізнання. (Рудницька, 2005).

Окрім того, результати дослідження засвідчили ефективність використання програмності як педагогічного інструмента, що дозволяє студенту вибудувати логіку розвитку музичного образу та формувати цілісну інтерпретаційну концепцію. У цьому контексті положення щодо інтерпретації як вищого рівня музично-виконавської діяльності набувають особливо значення.

Таким чином, результати дослідження підтверджують, що образне мислення виступає системоутворювальним компонентом інтерпретаційної діяльності гітариста-виконавця. Його розвиток забезпечує не лише підвищення рівня виконавської майстерності, але й формування творчої індивідуальності музиканта. Водночас отримані результати вказують на необхідність подальшого вдосконалення методичних підходів до розвитку образного мислення у процесі професійної підготовки гітаристів, з урахуванням специфіки сучасного музичного мистецтва та освітніх практик.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Образне мислення є ключовим компонентом інтерпретаційної діяльності гітариста-виконавця. Воно інтегрує когнітивні, емоційні та асоціативні процеси, забезпечуючи глибоке художнє осмислення музичного твору та формування індивідуального виконавського стилю.

Розвиток образного мислення значно підвищує якість інтерпретації. Студенти, які застосовують міжмистецькі аналогії, практикують вербалізацію музичних образів та працюють за програмним підходом, демонструють більш цілісне, емоційно насичене і самостійне виконання творів.

Міжмистецькі аналогії, вербалізація та програмний підхід виявилися найбільш ефективними педагогічними методами. Звернення до живопису, літератури та театру активізує асоціативне мислення, вербалізація структуризує внутрішнє сприйняття твору, а програмний підхід дозволяє послідовно формувати логіку музичного образу та інтерпретаційні рішення (Gates, 2021).

Системний комплексний підхід до розвитку образного мислення сприяє формуванню творчої автономії студента, підвищує його здатність до самостійного осмислення музичного матеріалу та експериментування з виразними засобами. Це є важливим критерієм професійної компетентності сучасного гітариста-виконавця.

Практичне значення дослідження полягає в обґрунтуванні методичних засад розвитку образного мислення та створенні рекомендацій щодо інтеграції міжмистецьких аналогій, вербалізації та програмного підходу у процес інструментально-виконавської підготовки. Це може бути використано як у вищих мистецьких навчальних закладах, так і в індивідуальній практиці викладача.

Перспективи подальших розвідок пов'язані з необхідністю експериментальної перевірки ефективності окремих методичних прийомів на різних етапах професійної підготовки гітаристів, а також з вивченням впливу міжмистецьких аналогій на формування індивідуального виконавського стилю та здатності до творчої інтерпретації у різних жанрах і стилях музики. Окремим напрямом є розробка інтерактивних педагогічних програм та цифрових методик для розвитку образного мислення у студентів музичних закладів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Clark, T., Williamon, A., & Aksentijevic, A. (2011) Musical imagery and imagination: The function, measurement, and application of imagery skills for performance. In: *Musical Imaginations: Multidisciplinary perspectives on creativity, performance and perception*. Oxford University Press, 351–366 c.
2. Gates, S. (2021) Developing Musical Imagery: Contributions from Pedagogy and Cognitive Science. *Music Theory Online*, 27(2). URL: <https://mtosmt.org/issues/mto.21.27.2/mto.21.27.2.gates.html>
3. Рудницька О. П. (1998) Музика і культура особистості: проблеми сучасної педагогічної освіти : навч. посіб. Київ : ІЗМН. 248 с.
4. Рудницька О. П. (2005) Педагогіка: загальна та мистецька : навч. посіб. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 360 с.
5. Рудницька О. П. (1998) Основи викладання мистецьких дисциплін : навч. посіб. Київ : АТЗТ «Експрес». 183 с.

6. Sloboda, J. A. (1986) *The Musical Mind: The Cognitive Psychology of Music* / Ed. by D. Deutsch. Oxford : Oxford University Press, 624 c.

7. Woody, R. H., Hilbers, M. B., Schreiner, J., & Schuck, A. D. (2024) The efficacy of imagery-based instruction for expressive performance: A study of university musicians' practice *Music Education Research*. DOI: 10.1080/14613808.2024.2384370

8. Woody, R. H. (2006) Musicians' cognitive processing of imagery-based instructions for expressive performance. *Journal of Research in Music Education* 54(2). pp.125–136. DOI: 10.1177/002242940605400204

REFERENCES

1. Clark T., Williamon A., Aksentijevic A. (2011) Musical imagery and imagination: The function, measurement, and application of imagery skills for performance. In: *Musical Imaginations: Multidisciplinary perspectives on creativity, performance and perception*. Oxford: Oxford University Press – pp.351-366. [in English]
2. Gates S. (2021) Developing musical imagery: Contributions from pedagogy and cognitive science. *Music Theory Online*, 27(2). URL: <https://mtosmt.org/issues/mto.21.27.2/mto.21.27.2.gates.html> [in English]
3. Rudnytska O. P. (1998) *Muzyka i kultura osobystosti: problemy suchasnoi pedahohichnoi osvity* [Music and culture of personality: problems of modern pedagogical education]: navch. posib. Kyiv: Izmailovo – 248 p. [in Ukrainian]
4. Rudnytska O. P. (2005) *Pedahohika: zahalna ta mystetska* [Pedagogy: general and artistic]: navch. posib. Ternopil: Navchalna knyha – Bohdan – 360 p. [in Ukrainian]
5. Rudnytska, O. P. (1998). *Osnovy vykladannia mystetskykh dystsyplin: navch. posib.* [Fundamentals of teaching art disciplines: tutorial]. Ekspres. [in Ukrainian]
6. Sloboda J. A. (1986) *The Musical Mind: The cognitive psychology of music*. Oxford: Oxford University Press – 624 p. [in English]
7. Woody R. H., Hilbers M. B., Schreiner J., Schuck A. D. (2024) The efficacy of imagery-based instruction for expressive performance: a study of university musicians' practice. *Music Education Research*. DOI: 10.1080/14613808.2024.2384370 [in English]
8. Woody R. H. (2006) Musicians' cognitive processing of imagery-based instructions for expressive performance. *Journal of Research in Music Education*, 54(2) – pp.125–136. DOI: 10.1177/002242940605400204 [in English]

Figurative thinking as the basis of the interpretive activity of the guitarist-performer: theory and development methodology

Mikhailo Olehovych Honcharov
 Doctor of Arts,
 Associate Professor at the Department of
 Instrumental Performance Skills
 Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan
 University
 ORCID: 0009-0000-8955-1359

Стаття поширюється на умовах ліцензії
 відкритого доступу (CC BY 4.0)

The article explores the problem of formation and development of imagery thinking in guitar performers as a fundamental basis of interpretive activity in the context of contemporary musical art and professional music education. The relevance of the study is обусловлена the growing emphasis on the artistic and interpretive component of performance training, as well as the need to improve theoretical and methodological approaches to the development of creative thinking in future musicians. In the context of modern educational transformations, the performer's ability to deeply comprehend a musical text and to create a convincing artistic image becomes particularly significant.

Imagery thinking is considered as a complex integrative phenomenon that combines cognitive, emotional, and associative processes, ensuring the integrity of the interpretive act. The article analyzes scientific approaches to understanding imagery thinking in psychology and music pedagogy and identifies its structural components, including imagination, emotional reflection, associative thinking, and artistic generalization. The relationship between imagery thinking and the formation of an individual performing style of a guitarist is revealed, as well as its influence on the depth, expressiveness, and integrity of musical interpretation.

Special attention is paid to the specificity of guitar performance, characterized by a wide range of timbral possibilities, polyphonic texture, intimacy of sound, and the significant role of articulation and dynamic nuances. These features determine the increased requirements for the development of imagery thinking as a means of artistic comprehension and adequate sound realization of musical material. It is emphasized that imagery thinking serves as an internal mechanism that transforms a musical text into a meaningful artistic performance.

The article substantiates methodological principles for the development of imagery thinking in guitar students within instrumental and performance training. A system of pedagogical techniques aimed at activating creative imagination and associative thinking is proposed, including the use of interdisciplinary analogies (literary, visual, theatrical), verbalization of musical images, creation of programmatic interpretations, application of emotional and figurative characteristics, and modeling of performance situations. It is proved that the systematic implementation of these methods contributes to the development of independent artistic thinking, interpretive freedom, and a higher level of performance mastery.

The results of the study can be applied in the practice of teaching guitar in higher music education institutions as well as in the training of future music teachers.

Keywords: *imagery thinking, guitar performer, interpretive activity, musical image, performance mastery, music pedagogy, instrumental training.*